

Hjälp Till Liv International NyhetsForum

Nyheter * Nummer 2 2005 * Årgång 1

I detta nummer:
Nystart
Fadderbesök
Barnens Hus
Personliga upplevelser
Aktiviteter
Resultat 2004

Ge dom ni att äta...

Från Mark 6:35-37 läser vi:

När det redan var sent på dagen, kom lärjungarna till honom och sade: "Trakten är öde, och det är sent. [36] Låt dem ge sig av så att de kan gå bort till gårdarna och byarna här omkring och köpa sig något att äta [[37]

Han svarade: "Ge dem något att äta, ni själva." "Skall vi gå och köpa bröd åt dem för tvåhundra denarer och ge dem att äta?" frågade de.

Detta är en mycket intressant berättelse.

Lärjungarna såg att det fanns ett behov hos folket att få äta. De var hungriga. De såg en lösning i att folket själva skulle ge sig ut för att finna mat. Jag tror att många av oss ser det på samma sätt. Vi ser att folket i Rumänien svälter. Och ibland tycker vi kanske att då får de väl skaffa sig ett bättre betalt jobb så att de kan försörja sig.

Men när Jesus hörde hur lärjungarna försökte bli kvitt de hungriga människorna genom att skicka iväg dom, säger han: "Ge dem något att äta, ni själva". Men de kände bävan inför priset. Vad det skulle kunna kosta att ge alla dessa människor mat. Jag tycker att Jesu svar visar att vi inte ska skjuta ifrån oss problemen när vi ser människor med behov.

Vi uppmanas att själva agera på nåt sätt. Lärjungarna såg inte från början den möjlighet som Jesus ville de skulle se.

Men när de slutligen fattat vad han menade, vet vi av resten på berättelsen, att Jesus välsignade det lilla som fanns, så att det räckte till flera tusen människor.

Vi i Hjälp Till Liv har många gånger upplevt hur Gud har välsignat de pengar som vi fått genom våra givare, så att de räckt till att mätta många munnar. Vi har idag ca 170 personer inskrivna i vårt fadderprogram. Jag har själv med egna ögon sett hur människor rörts till tårar när hjälpen överlämnats till mottagaren.

Många mottagare ser det som en välsignelse från Gud att de får denna hjälp. Många gånger har de bett till Gud att de ska få mat att äta.

Och när maten så äntligen kommer, har de all anledning att se det som ett bönesvar.

Och vi som får vara kanalerna mellan givare och mottagare upplever en stor glädje över att få vara redskapet för att ge de fattiga ett bättre liv.

Tack för att även du bryr dej om de fattigas situation. Tillsammans kan vi hjälpa många fler.

Allan Widarsson vice ordf.

Hjälp Till Liv International NyhetsForum

Är en nyhetstidning i 4000 ex, med syfte att informera om program/projekt som drivs av
Hjälp Till Liv International
www.htli.org

Adress: Garluö 52, 824 93 Hudiksvall
Telefon/Fax: 0650 56 01 07/ 56 01 00
Org.nr.: 887501-2687
Postgiro: 4400149-3
Bankkonto: 8129-9 43 131-144-8
Hemsida: www.htli.org

Underavdelningar:

Sverige: HTL - Norsta depå
Rumänien: HTLR (Rumänien)

Ansvarig Utgivare :

Allan Widarsson

Redaktör: Wiktor Gustafsson

I redaktionen: Allan Widarsson

Målsättning med NyhetsForum:

Att via denna skrift visa på det arbete som bedrivs och som grundar sig på den kristna kärleken till medmänniskan. Bibbelordet: "Allt vad ni vill att andra ska göra för er, det skall ni göra för dem.", är den uppmaning som formar det uppdrag vår organisation har att fullfölja.

Utifrån detta och utan åtskillnad av människors ras, religiös tro, social bakgrund. eller politisk inriktning, skall Hjälp Till Liv International ge humanitär och andlig hjälp åt nödställda, fattiga och lidande människor i Östländer.

Omslagsbild:

Bistrita, en vardag i Transylvaniens bergsbyggd.

foto: Allan Widarsson

Vår medarbetare

Bengt Albertson har avslutat sitt samarbete med oss.

Vi tackar Bengt för de dryga två åren vi arbetat tillsammans för att hjälpa de fattiga.

Välkommen - Hjälp till Liv Norsta depån

Ett fullsatt Norsta Kapell lyssnar intresserat på berättelser från kapellets tidiga historia.

Foto : Allan Widarsson

Den 8:e april var det gamla kapellet fullsatt med c:a 70 personer vid dukade långbord. Det var avslutning för förra ägaren Rogsta Baptistförsamling och samtidigt invigningsfest för Hjälp till Liv Norsta Dedepån, som är det nya namnet på kapellet och tillhör numera Hjälp Till Liv International. Det var en minnenas högtid där gudstjänster hållits sedan 1920. Helena Andersson 87år, var äldst i samlingsen, och som funnits med från kapellets begynnelse, berättade flera intressanta episoder, som utspelats i gamla tider på 1920 och 1930 talet. Det var ett tiotal personer som kunde vittna om att de kommit till tro och blivit

Tore Svensson trampar den gamla orgeln till sånger som hans far Helge Svensson komponerat.

Foto Allan Widarsson

Jenny Norell berättar med stor inlevelse om händelser i detta kapell under hennes upväxtid.

Foto Allan Widarsson

döpta i detta kapell. En höjdpunkt i samlingsen var de återuppväckta gamla "Allianssångarna" som tidigare var en gemensam sånggrupp från ortens missions och baptistförsamlingar. Tore Svensson, trakterade med inlevelse den anrika tramporgeln för att ackompanjera de gamla sångerna som arrangerats av Tores far Helge Svensson.

Många av sångerna som sjöngs, var skrivna redan på 40-talet, några till och med på 30-talet. Alla sånger var framställda med den tidens teknik på s.k. Spritstenciler.

Även om dessa blad numera inte luktar som förr, så kunde många minnas doften som spred sig från dessa notblad, när Helge med iver delade ut de nytryckta bladen. Ofta lät han sångerna förstå att han varit uppe halva natten för att veva fram dessa notblad.

Bernt Berggren redogjorde för den framtida visionen med Norsta Depån, med en välordnad mottagning och sortering av kläder. Hjälp till Liv hoppas därigenom kunna hjälpa flera fattiga människor till ett bättre liv.

Planer finns för att ordna en sekund hand försäljning och som hoppas kunna starta våren 2006 för att få lite inkomst till verksamheten. Reparation och ombyggnad pågår för fullt men med enbart frivilliga krafter. Målet är att byggnaden skall kunna färdigställas i stort sett genom sponsring och frivillig arbetskraft

Allan Widarsson

Möte med ett fadderbarn

Strax innan jul 2004 var Jan och Maj-Britt Brus från Norsta, Hudiksvall på en faddergala som hölls på Ingsta kapell i Rogsta, nordöst om Hudiksvall. Detta resulterade i att dom skaffade ett fadderbarn från Rumänien, vid namn Mirela Curticepan. I april i år beslutade dom sig för att åka ner till Faragau för att träffa sitt fadderbarn och själva uppleva situationen som Mirela och hennes familj lever i.

Tidigt en morgon i mitten av April åkte familjen Brus med flyg från Nyköping till Budapest. Där mötes de upp av den bil de hyrt redan innan de lämnade Sverige. Jan konstaterade fort att vägarna blivit betydligt bättre sedan han var där förra gången, vilket var någon gång under åren 1994-95, då han och kompisen Conny Thelin körde ner en hjälpsändning. Ännu en skillnad som visade sig ganska snabbt var att allting var mycket dyrare. De inackorderade sig hos församlingens pastor Dumetru och dagen efter åkte de med buss, körd av Allan Widarsson, ut till familjen. Allan har under många år kört ut hjälpsändningar till olika fattiga länder runt om i Europa. Med på bussen fanns också tolken Attila, för även om Mirela kunde tyska genom skolan, så var ingen av medlemmarna i familjen Brus särskilt duktiga på språket,

och för att kunna kommunicera ordentligt kände dom därför att det var bäst att någon som kunde rumänska ordentligt fick följa med. Det första som mötte familjen då dom klev av bussen var den leriga uppfarten som ledde fram till huset, vilken det snöblandade regnet som föll var orsak till.

- Hur bor dom egentligen, var det första man tänkte, berättar Maj-Britt. De klev in i en trång korridor som visade sig vara köket. Det var trångt och slitet, men de hade i alla fall elektricitet och därför kunde de ha elspis. Men det fanns inte rinnande vatten, så det fick de hämta med hink ur en brunn på gården. Hinken förvarades sedan under bordet i det rum som alla i familjen samlats i den här dagen. Runt om i rummet stod sängar och mitt i fanns ett smalt litet bord, som hela familjen skulle samsas runt, och med åtta personer i familjen, varav sex barn var det nästan omöjligt att äta samtidigt. Trots att man upplevde familjen som ren och fin så var dom ju ändå fattiga. Åtta personer som bor i en

dålig stuga och försörjer sig på jordbruk. Jämfört med Sverige har dom det ju uruselt, säger Jan.

Presentier.

Bland det första som Jan och Maj-Britt gjorde hos familjen var att dela ut presenter till barnen. Allt från kläder till godis.

- Men kände att barnen tyckte att

Anna Brus, tillsammans med fadderbarnet Mirela Curticepan.
Foto: Maj-Britt Brus

det var lite som våran julafton, de var jätteglesa, och åt med glädje karamellerna de fick, karameller går ju alltid hem, berättar Jan skrattandes. Hur mycket jord familjen har törs Jan inte svara på, men dom hade i alla fall ett litet boskap bestående av två kor, en häst, två hundar, några ankor och hönor. Trots att Mirela och hennes familj har det dåligt ställt materiellt sett så tror han ändå att familjen är lyckligare än en vanlig svensk familj ur andra synvinklar. Eftersom de bor så nära inpå varandra så har dom antagligen en större gemenskap.

Skolan.

Mycket tack vare pengarna som familjen får genom fadderverksamhet kan barnen gå i skolan och få en bra utbildning. Fem av de sex syskonen har varsin fadder, och får genom dem möjlighet att någon gång leva ett bättre liv. Alla barnen har i princip toppbetyg och tack vare pengarna från familjen Brus kan Mirela läsa vidare och bo inackorderad i staden

Familjens ladugård har plats för två kor. Gårdsplanen är inte lämpad för regn.

Foto: Anna Brus

Fadderbesök

Tigru Mures. Pengarna räcker då till både mat och husrum under veckorna och på helgerna bor hon hemma hos familjen och hjälper till på gården. Men hon är också det enda av barnen som får en del av pengarna direkt. De andras investeras i mat, kläder och andra viktiga saker som de behöver för att överleva.

Äldste barnet i familjen, Marius en kille som snart fyller 18, håller just på att ta sitt körkort, vilket antagligen aldrig hade kunnat genomföras om inte han fått hjälp av sina faddrar.

Vi är ju de här barnens chans till livet, för att de ska kunna komma vidare och läsa, säger Maj-Britt.

På kvällen tog Jan och Maj-Britt med sig Mirela in till staden Reghin, 15 kilometer från Faragau. Där gick de runt och tittade och handlade lite åt familjen. De visade även upp Barnens Hus och åt på restaurang. Vid niotiden på kvällen kom de tillbaka till gården, där både Mirelas mamma och pappa stod och tittade ut genom fönstret för att se när de kom tillbaka.

- De kollade nog varenda bil som åkte förbi då, för att se om hon kom hem igen, berättar Maj-Britt.

Hela familjen kom ut och mötte dem. Och efter att de antagligen så hade hela familjen tinat upp lite,

Familjens hus har endast två rum, där åtta personer tävlar om livsutrymmet.

Foto: Allan Widarsson

diskuterat dagens upplevelser och tittat lite mer på presenterna så hade hela familjen tinat upp lite, och det var inte någon som var lika blyg för de andra längre.

Framtidsplaner.

Ett nytt besök i Rumänien och hos familjen är absolut inte uteslutet, utan dom vill gärna åka dit igen, och de ser gärna att Mirela kommer och hälsar på dem i Sverige också. Men tyvärr lär det nog dröja ytterligare några år, tills Rumänien går med i EU, och att hon bli myndig, så att hon kan få pass och papper.

Efter sitt besök hos familjen stannade Jan och Maj-Britt ytterligare några dagar i Rumänien och Ungern innan de efter en veckas vistelse i länderna flög hem. De är båda glada att de gick på faddergalan på

Ingsta kapell i vintras, för annars hade det antagligen aldrig blivit så att de skaffat ett fadderbarn, och då hade Mirela troligtvis inte kunnat gå i skolan och läsa sig till den framtid hon som alla andra människor förtjänar.

De är också tacksamma att de valde att bli faddrar åt ett barn i ett land så pass nära Sverige, för de säger själva att om de valt ett barn i till exempel Sydamerika, så hade de haft svårare att ta sig dit, och själva uppleva situationen som Mirela och tusentals andra barn lever i.

Så sammanfattningsvis kan familjen Brus rekommendera att gå på en faddergala om du får chansen, för många gånger känner man att man aldrig kan hjälpa alla ändå, men det är faktiskt sant som det är sagt, "Ingen kan hjälpa alla, men alla kan hjälpa någon"!

Linda Hulén/Hudiksvall
Flundran88@hotmail.com

Maj-Britt och Jan Brus begrundar sina intryck efter besöket hos sin fadderfamilj.

Foto: Anna Brus

Barnens Hus

Bosse Johansson kämpar med att putsa 35 fönster rena från murbruk.

Foto Allan Widarsson

Tillsammans med Bromangymnasiet Hudiksvall gjordes de sista installationerna i Barnens Hus i Reghin. All VVS är nu klar och datasalen installerad med 16 datorer.

Tvättmaskinen är monterad, alla strömbrytare och vägguttag är på plats. Alla golv är nu belagda med parkett eller laminatgolv. Men innan verksamheten kan starta återstår ännu några dagars arbete med akustiktaken i några rum. Men vi planerar att få taken klar under sommaren juli månad.

Så när hösten kommer ska allt vara klart för de första aktiviteterna. Vi ser fram emot en invigning i höst, när de första barnen finns på plats.

Första uppdraget för Daniel Eldh blev att fixa till en fungerande dusch för allas trevnad.

Foto Hans Ederborg

I bakgrunden:

Erik Eriksson
Moterar nytt VVS
porcelain.

Foto: Rune Nilsson

Intensivt arbete med parketläggning, från vänster Bo Johansson Andreas Hammarström samt Sigge Westberg.

Foto Hans Ederborg

Slutspurten för Barnens Hus

Datasalen ska användas för att ge personer som inte har råd att få datautbildning på annat sätt, en grundutbildning i data med syfte att bli mer attraktiv på arbetsmarknaden. Efter avklarad datakurs får man en begagnad dator med sig hem. Om man genomgår en kurs utan att sen kunna tillämpa sina kunskaper under en längre tid, så förlorar man snart kunskaperna.

Foto Allan Widarsson

Hans Sjölund, monterar EI och datauttag med stor skicklighet.

Foto Hans Ederborg

Matsalen var platsen där magen blev tillfredställd under god gemenskap.

Foto Allan Widarsson

Tord Fors och Sigge Westberg lägger parkettgolv.

Foto Allan Widarsson

Upplevelser

Rumänien resan!

Resan till Rumänien ordnades genom skolan och Allan. Vi fick åka buss genom halva Europa för att komma dit. Resan tog fyra dagar och var roliga, varma och dem gick ganska fort. Vi stannade i några städer på vägen och fick gå runt och titta lite. Väl framme började arbetet från första stund. Ett helt släp med grejer att packa upp. Efter genomskådning av barnhemmet började vårt el-arbete. Det var omväxlande och vi lärde nog oss alla en hel del av våra arbetsuppgifter. Även fast arbetsdagarna var långa, från 7-8 på morgonen till 6-7 på kvällen, så gick det bra att jobba. Och tanken på att man gjorde något för välgöreheten gjorde det också lättare att jobba. Efteråt fick vi göra vad vi ville. Några gick ut på stan, andra stannade hemma och kollade på film eller gjorde något

Dennis vid besök hos en mycket fattig fadderfamilj.

Foto: Hans Johansson

Dennis Axelsson överlägger med sin lärare Hasse Johannsson hur en uppgift bäst ska lösas.

Foto Hans Ederborg

annat. Vi fick en dag ledigt på slutet av veckan. Då åkte vi på ett spahotell och badade och kopplade av lite. Vi var även och hälsade på en fattig familj en dag så vi fick också se hur de bodde. Våldigt fattigt. Efter drygt en vecka av arbete och någon dag ledigt var det dags att åka hem. Vi hann inte riktigt klart med allt arbete vi hade planerat men det var inte mycket att göra åt. Så bar det av hemåt. På hemvägen stannade vi bl.a. till och såg fånglägret i Auschwitz. Vi stannade också till i Berlin innan vi tog färjan hem till Sverige.

Jag ångrar inte att jag följde med på Rumänien resan. Jag tycker den var riktigt bra. Man fick se en hel del av Europa och få en inblick i hur de riktigt fattiga länderna har det. Lära känna nya kompisar och lära sig nya saker inom sitt yrke.

Återgivet Av: Dennis Axelsson Ec3c, elektriker

En vandring i en by utanför staden Reghin i Rumänien.

Vi, d.v.s. Allan, Tord och Dumetru, pastor i lokala pingstförsamlingen, skall besöka äldre hjälpbehövande människor. Lite utanför byn bor de som inte har något överflöd. Man kan se att här råder stor fattigdom och torftighet. Det är svårt att se barn som lider av matbrist och tristess och som lever i leriga miljöer och på bakgårdar. Barnen är kanske de som först blir ihågkomna vid hjälparbete.

Men de äldre som aldrig nås av pensioner eller annan hjälp. Vad lever de av? Vem hjälper dessa? Vi besöker först en äldre kvinna med en cirka 20-årig dotter. De gråter av uppgivenhet, över en alkoholiserad make/far och för att huset är under stort förfall. Maken kommer ibland hem påverkad och kör ut båda till grishuset som är cirka 1x2 meter stort där de får sova i avvaktan på att han skall nyktra till.

Avsikten är att vår organisation skall hjälpa dem ekonomiskt och ge stöd.

Längre fram på byvägen bor en äldre mor, Rozalia, som är änka med en vuxen son. Hon har inga inkomster förutom vad några kaniner i bur kan ge.

Aurica 68, och Sofia 23, kunde inte hålla tårarna borta när de berättade att de ibland tvingas sova i grishuset. När vi kikade in såg ett naket brädgolv med 2 lortiga kuddar, och vi insåg genast att det inte var en människovärdig sovplats.
Foto Tord Fors

Vi överlämnar ett kuvert med pengar från en svensk fadderfamilj. Glädjen blandas med tårar när hon säger 'pengar till mej!' Pengarna ger henne möjlighet till överlevnad i en svår situation. Vi återvänder till vårt arbete på barnhemmet under tystnad. Vi är gripna av den nöd vi sett.

Rozalia 78, gråter av glädje när Dumetru berättar att hon nu ska få hjälp från en fadder i Sverige.
Foto Tord Fors

Dagen efter åker vi alla tillbaka till Sverige via Tjeckien, Slovenien, Polen och Tyskland. Ett besök under hemresan i utrotningslägret Auschwitz påverkar oss enormt. Hur kunde detta få ske? Mörkret faller över lägret när vi trevar oss fram genom baracker och vaktorn. Några vissnade rosor utlagda på platser vittnar om anhöriga som sörjer sina avlidna lägerfångar.

Tord Fors

Lärarna berättar:

Resan till Rumänien gav oss lärare många fina upplevelser. Resan med stopp i Prag, Budapest, Oswiecim och Berlin gav oss mycket intressanta upplevelser. Men att se hur de har det i Rumänien var nog det som gav det starkaste intrycket.

Vi fick lära känna våra elever utanför skolans väggar och det var mycket imponerade att se hur duktiga de var. Vi fick även tillfälle att göra ett mycket intressant besök på en Rumänsk gymnasieskola i Tigru Mures.

Rektorn, Adriana Tebrea vid gymnasiet i Tigru Mures, i livlig diskussion med Hans Ederborg och Hasse Johansson, båda lärare från Hudiksvall.

Foto Rune Nilsson

Aktiviteter

Till höger:
Vår chaufför Bo Johansson
var en mångsysslare som
bl.a. monterade 50
skolbänkar och stolar. En
förskola i Susein var den
lyckliga mottagaren.

Foto Allan Widarsson

En liten pojke från den ungersktalande klassen i
Susein, tittar stolt ned i sin nya bänk från
Sandvallaskolan i Hudiksvall.

Foto Allan Widarsson

Nya skolbänkar till förskolan i Susein.

Tillsammans med materialet för Barnens hus
fanns vid resan i september, 50 fina skolbänkar
från Sandvallaskolan i Hudiksvall.

Bänkarna var genomgångna och fina.
Det blev stor glädje i klassen när det fick sitta
ned vid bänkar och stolar som kunde justeras
efter barnens egna behov.

Allan Widarsson

När garderoben krymper...

När dom där kläderna du hängt undan, och som av
någon oförklarlig anledning har krympt och inte
längre passar när du försöker använda dom, då har
vi ett mycket bra förslag för dig. Låt någon som är
fattig få glädjas över dina kläder.

Du är välkommen till Norsta Depån med dina
säckar eller lådor. Vi tar emot allt som är helt och
rent. Vi tar även emot loppisprylar som kan säljas
och omsättas till pengar för omkostnader och
frakter.

Vi har öppet alla svarta torsdagar 14-19 och
lördagar 10-14 dagar. **Röda dagar har vi stängt.**
Vi säljer inget av dina kläder. Allt packas och
skickas. Men tyvärr så är frakter dyra och vi
behöver därför lite fraktbidrag för varje säck du
lämnar. Det kosta c:a 2 kr/kg att skicka en lastbil
med 12 ton till östeuropa. Därför behöver vi ett
fraktbidrag med 20kr/säck eller 10kr/låda för de
kläder du lämnar. I gengäld garanterar vi att dina

Arnold Norberg sorterar noga de kläder som
lämnats in, för att vara säker på att inget skräp
kommer med.

Foto: Allan Widarsson

Kläder kommer fram till de rätta
mottagarna som verkligen är i
behov av hjälp.

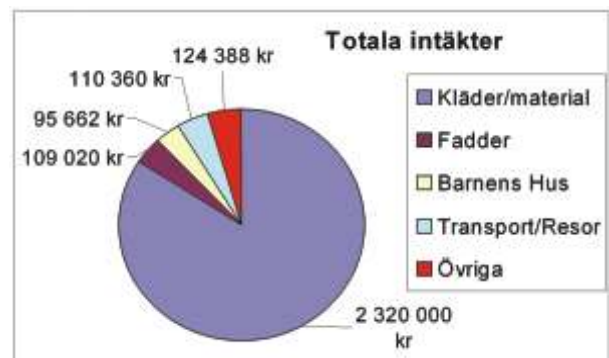
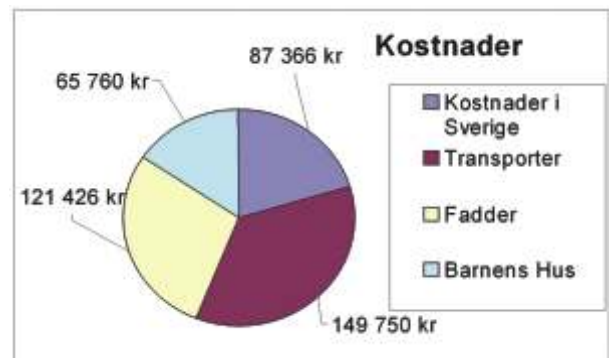
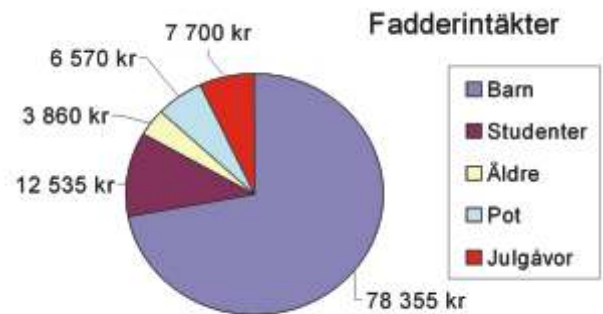
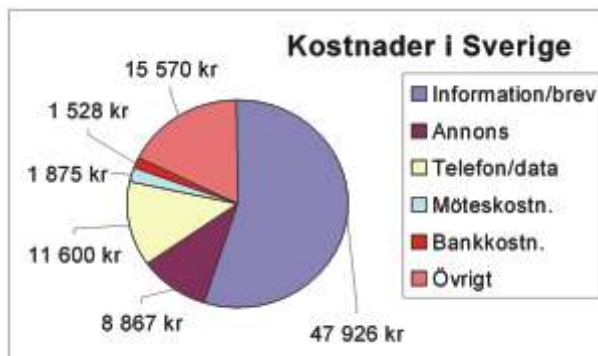
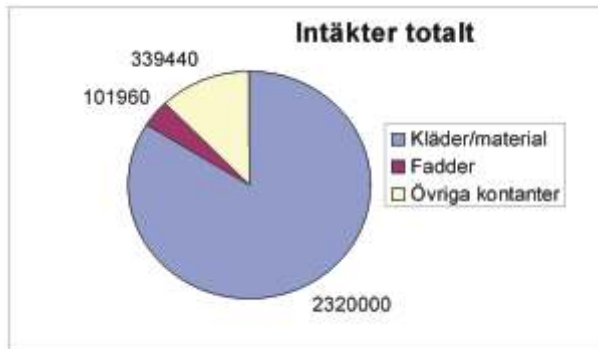
Allan Widarsson

Årsmöte

Resultat 2004

Vid **Hjälp Till livs** årsmöte kunde vi presentera nedanstående ekonomiska resultat. Vi återger dem i överskådlig grafisk form. Den som vill få mera exakta siffror kan få det översänt via post.

Om du bor i Hudiksvalls närhet...

..och dessutom har du lite tid över, och känner att du vill göra nåt nyttigt? Då är du välkommen att hjälpa oss med mottagningen i Norsta. Arbetet gäller i första hand att ta emot kläder och fraktbidrag. Om du hinner så finns arbete med att sortera kläderna. Vi sorterar allt som kommer in för att veta att vi inte

skickar nåt som är trasigt eller alltför slitet.

Ring 0650-560107 Allan Widarsson eller 0650-560019, Ann-Lena Gustafsson, för att boka några timmar på någon torsdag eller lördag.

Epost info@htli.org

Du kan hjälpa!

Många familjer i Rumänien lever i misär och kan inte ge sina barn det mest nödvändigaste, mat och kläder. Genom vårt fadderprogram kan du få bli personligt ansvarig för ett barn. För c:a 100 kr/mån räddar du ett barn. Du kan ha direktkontakt med familjen med brev om du så önskar. Du kan skicka personliga gåvor med oss när vi reser. Du får full kontroll på alla dina gåvor. Allt du betalar och allt som betalats ut redovisas på Internet eller genom rapporter per post.

Även många äldre har en ovärdig situation. Många har ingen pension, andra har en mycket låg pension omkring 150 kr/månad. Här kan du ta ansvar för att ge en äldre ett värdig levnad efter ett lång strävsamt liv. För c:a 100kr/mån kan livet förändras för en äldre person.

Vi stöder även studenter främst unga kvinnor som vill studera. För många duktiga ungdomar finns det ingen möjlighet att studera vidare på grund av den ekonomiska situationen. Utbildning är det bästa botemedlet mot fattigdom. Unga kvinnor är i en farlig situation om de inte får jobb. Risk finns för att det hamnar i trafficking och prostitution. När hungern blir allt för stor gör man vad som helst för att få mat att äta. För 250-300 kr/månad kan du hjälpa en student att studera på universitet. En sådan utbildning bäddar för att bra jobb. I vårt system kan man dela på fadderskapet, så att flera kan dela på kostnaden för stödet.

Ta ett fadderbarn och varför inte i samma ålder som någon i din familj. Om du är mormor eller morfar, farmor eller farfar, kan du ge ett fadderbarn till dina barn-barn. Det kan bli intressant att utbyta brev och kanske besök i framtiden.

Hjälp en äldre till ett bättre liv.

Hjälp en student att få en god utbildning.

Din hjälp räddar liv.

Besök vår hemsida:

www.htli.org för mer information
eller ringa **0650-560107** / Allan Widarsson

Du kan hjälpa!

Hjälp Till Liv international, är en ideell organisation som bygger på det kristna budet att: ***allt vad ni vill att andra ska göra för er, ska även ni göra för dem.*** Allt arbete sker på frivillig basis. Det finns inga anställda eller någon annan form av ersättning för den tid man lägger ner i detta arbete. Ersättningen består i gengäld av glädjen över den tacksamhet man möter hos de människor som får hjälp. Vi arbetar helt utan mellanhänder med bästa möjliga effektivitet. Vi har egna kontaktorganisationer i de länder vi arbetar. Dessa organisationer vet bäst vilka behov som finns, och vi förser dem med nödvändiga resurser för att gå ut i samhället och möta deras behov.

Vårt unika faddersystem ger varje fadder en direktkontakt med de familjer de hjälper. Varje krona kan följas via Internet och 100% av fadderpengarna går till fadderprogrammet på den ord vi arbetar.

Du som har ett hjärta som vill hjälpa andra människor till ett bättre liv, är välkommen att arbeta med oss.

Det finns massor av uppgifter. Vi behöver bland annat medhjälpare för att stärka insamlingen av pengar för att utöka hjälpinsatserna, bl.a. för att kunna skapa sysselsättning och arbetstillfällen på hjälporterna.

Vi försöker decentralisera arbetet, så att alla medarbetare kan arbeta helt utifrån sina egna möjligheter. Vi behöver hjälp med klädsortering, sekondhand, försäljning . m.m. Vi behöver datakunniga administratörer och organisatörer med goda kontakter i samhället.

Vi behöver personer som gillar styrelsearbete, att skriva brev, reportage och inte minst ge information.

Välkommen som medarbetare.

Stöd vårt arbete med en gåva till
pg 4400149-3

Du behövs - Din kärlek - kan rädda liv.